

Xavi Menós: «El món de la moda té moltes misèries, i és irreal»

El fotògraf lleidatà especialitzat en passarel·les assegura que aquest, com el de Hollywood, és un sector que pot decebre | Responsable dels perfils digitals de la cantant Shakira, recomana pensar bé els missatges que s'envien a la xarxa i apunta que els usuaris han d'actuar com si fossin una marca

Xavi Menós va nèixer a Sudanell, però viu a Nova York i es relaciona amb la flor i nata del món de la moda, que retrata a les desfilades. L'església de Sant Martí de Lleida acull fins el proper 11 de maig la mostra In&Out, una aproximació a les passarel·les de la mà d'aquest lleidatà que també es guanya la vida gestionant perfils digitals de famosos. Un d'ells, conegut mundialment; Shakira. Ell, però, treu importància a aquest glamour. "És una persona normal, no hem de divinitzar ningú", assegura.

Xavi Menós, davant d'un plafó de la seva mostra a Sant Martí Foto: Àlvar Llobet

- Com es defineix professionalment?

- Treballo en la gestió de les xarxes socials, però la fotografia és la meva passió.

- Viu a Nova York, ha fotografiat les models més top del món, treballa per la cantant Shakira... l'èxit és això?

- No em considero una persona d'èxit. Mai no estic content amb mi mateix, perquè sóc molt exigent. L'èxit, per mi, és quan compleixes un somni.

- I no l'ha complert, vostè?

- En aquesta exposició.

- Més que no pas viure a Nova York i relacionar-se amb la flor i nata de la moda mundial?

- Sí! Mai no havia posat tanta energia en un projecte. M'he dedicat molt a preparar aquesta mostra, no m'he relaxat cap dia. M'he acabat buidant, i ho he fet perquè la fotografia és la meva gran passió. Quan era un nen i anava d'excursió recordo que buscava racons per fer fotos més enllà dels paisatges que es podien veure. La meva mare m'esbronzava i em deia que no em compraria més carrets si continuava fent fotos a una porta o a un gat (riu). Espero que aquesta exposició m'acabi fent creure que sóc un fotògraf.

- Què creu que és, ara?

- Un híbrid estrany entre fotògraf i comunitat manager. Amb In&Out vull fer un canvi de timó, sobretot també perquè he tingut l'autoestima molt baixa durant temps.

- No ho sembla, doncs. Té una aparença de triomfador...

- Quan veus que les teves fotografies es publiquen al compte d'Instagram de Valentino sense que t'esmentin, dol. Cal tenir respecte pel creador, però estem massa acostumats a no pagar per la cultura, i això crec que és un menyspreu cap al creador.

- En aquestes cotes la competència deu ser ferotge...

- He vist l'altra cara de l'èxit del món de les passarel·les, i és molt diferent al que veiem. A vegades penso que estar a dalt de tot no compensa, perquè s'amaguen moltes misèries. Jo no vull formar part d'aquest món, i haver nascut en una família de pagesos de Sudanel em ferma els peus al terra i em posa a la realitat. A casa meva no saben qui és Oscar de la Renta, i això m'ajuda a ubicar-me. Depèn de la gent amb la que t'envoltis et pots convertir en un monstre allunyat de tota realitat.

- És un món irreal aquest?

- Ho és. Tot és menys espectacular del que ens pensem, a la moda i en altres llocs. Fa tres anys vaig estar a la gala dels Òscar, i ho vaig veure tot com molt de poble. La catifa vermella és molt curta i les celebritats tenen els seus defectes com tothom, perquè també són persones encara que les considerem deïtats. Si la gent ho veiés, es decebria. Després hi ha les enveges i aquells famosos que necessiten crear-se un personatge per defensar-se. Li passa a Anna Wintour, l'editora de Vogue que va inspirar "El diable vesteix de Prada".

- Com ha canviat la moda?

- Quan al 68 arriba Yves Saint Laurent, la moda es fa més accessible i es comença a massificar. A partir d'aquí hi ha hagut una evolució que ha acabat amb el món digital i la globalització on una empresa com Zara et pot fer un vestit amb 15 dies. Allò que als anys 50 era exclusiu ara és massiu. Givenchy ha passat de vestir Audrey Hepburn a Kim Kardashian. Les xarxes creen noves figures i referents. Però alerta, que la gent té molt mal gust, i això es contagia. (riu).

- El primer dia que va arribar a Nova York li van robar tot el que duia, no?

- Sí, va ser així. Va ser curiós perquè just abans que em robessin vaig trobar-me l'escriptora Elvira Lindo al metro. La vaig reconèixer i m'hi vaig posar a parlar. Em va donar la seva targeta i va ser de les poques coses que no em van prendre. La vaig trucar en aquell moment d'emergència. Ara li porto els perfils digitals.

- A ella i també a Shakira...

- Formo part del seu equip digital.

- També va ser casual?

- Vaig estar estudiant dos anys i mig a Nova York, i després d'acabar els estudis se'm va ocórrer enviar un currículum a la Shakira. Vam fer moltes entrevistes, i finalment vaig entrar a treballar-hi.

- Però vostè no hi té tracte amb ella...

- Clar que sí! És la meua cap! I quan no la veig ens comuniquem per telèfon. És una persona també (riu). No és bo idealitzar-ho tot.

Menós, davant de les seves fotografies el passat dijous Foto: Àlvar Llobet

- En fem un abús de les xarxes socials?

- Crec que sí. Estem pensant que tot és el món digital, i no és així. Jo conec gent amb molts amics al Facebook però que estan més sols que la una, i també a l'inrevés. Persones del món de la moda que veuen que no tenen suficients seguidors i els acaben comprant.

- I vostè diu que vol fugir d'aquesta manera de ser. És un *outsider*!

- Totalment! Jo miro i retrato aquest món, però no hi vull ser. M'he sentit incòmode menjant en segons quins llocs de luxe. No hi estic acostumat.

- Com porta dedicar-se a la una feina que demana tanta immediatesa?

- Em genera ansietat, per això estic fent ioga. Fa dos anys que no tanco el mòbil, perquè sempre hi ha coses per penjar... Aquesta exposició l'he anat preparant en el temps lliures que he tingut en els darrers mesos.

- Ens prenem les xarxes socials molt poc seriosament?

- Hem de comptar fins a tres abans de penjar alguna cosa, i si ets famós, fins a deu. Cal anar molt alerta amb les coses que es publiquen a la xarxa.

- Per quina raó?

- No hi ha una distinció entre tu i el teu alter ego. A la xarxa ets tu qui publiques. Tu ets el que poses al Twitter, al Facebook, a l'Instagram...

- En resum; hem d'actuar com si fóssim una marca.

- Una persona ha d'actuar com una marca i una marca ho ha de fer com una persona, és curiós. Cal buscar l'equilibri en tot això. Si algú parla massa com una marca queda estrany i gens natural i també a la inversa. No obstant, aquest seria un bon resum, sí.

- Quina és la clau per guanyar seguidors i influència a les xarxes? Vostè deu tenir un decàleg?

No obsessionar-se amb els seguidors
El contingut és la clau
Pensar-te com una marca
Mirar l'hora de publicació dels missatges
Cada plataforma és diferent
Equivocar-se, així se n'aprèn

Arribarà un moment que coneixeràs la teva audiència i ja saps si allò que poses et funcionarà molt o poc. A mi em passa amb el perfil de la Shakira. M'ajuda a l'hora de fer vídeos, perquè ja sé què vol la gent.

- I què vol?

- Veure's. El que li fa més gràcia a la gent quan mira el diari què és? Veure's a la pàgina dels aniversaris. Això és una mica el mateix. L'estratègia del Waka Waka va ser un exemple d'això. Tirem aquesta cançó, la gent la balla pel carrer, ho pugues a la xarxa i llavors es veuen. És una espiral d'èxit.

- Què busca en una foto de passarel·la?

- Explicar un vestit. Moltes vegades no és fàcil això, perquè hi ha molts impediments. Si no et pots centrar, perquè això és com una màfia, t'has d'ubicar als extrems, i en funció d'on et col·loques pots agafar les models d'una manera o d'una altra. En pocs segons has de saber què fa especial aquell vestit. Has de captar al vol l'essència d'aquella peça, perquè en una desfilada passen molts vestits i dura poc temps. Sóc un caçador de moments.

- I quin és el seu estil?

- Els meus amics diuen que sempre faig les fotografies tortes, i és cert. A part, no m'agrada mostrar massa les cares de les models mentre desfilen. Prefereixo agafar-les al backstage, on són més naturals.

- Algun dissenyador de referència?

- Oscar de la Renta i Josep Font per a Delpozo.

- Per què?

- Tenen una concepció diferent de la moda. La veuen com un art. Són creadors amb majúscules mentre que els altres són estilistes. Se'ls hi veu passió, a part que són humils i honestos. Fidels a si mateixos.

- Què veurà la gent en aquesta exposició?

- Fotos que el convidaran a relaxar-se, a oblidar-se dels problemes, a gaudir? aquesta mostra m'ha sortit de les entranyes.

- Veurem més mostres seves per Lleida?

- La fotografia em dóna vida. M'agradaria continuar per aquesta via.